

Szomjazzuk-e az élet vizét?

Kegyelem néktek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól,
és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen.

Kedves testvéreim! Hallgassátok meg azt a szent ígét, amelyet egyházunk a mai napra, az egyházi év utolsó, örök élet vasárnapjára az igehirdetés alapjául kijelölt, amint azt megírva találjuk a Jelenések könyve 21. fejezetének az 5. versétől a 8. verséig a következőképpen:

A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak! És ezt mondta nekem: Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál.

Urunk! A mi életünk porhoz tapad.
Eleveníts meg bennünket a Te igéddel!
Ámen.

Keresztyén Gyülekezet!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Önvizsgálatra hív bennünket Urunk a mai igével. Hol vagyunk? Teszi fel nekünk Urunk a kérdést az Örök élet vasárnapján. Részesei vagyunk-e az új teremtésnek – vagy kizárjuk magunkat belőle? Szomjazunk-e az élet vizére – vagy inkább sörre, borra és pálinkára vágyunk? Várjuk-e a fiúságot, a testünk megváltását – vagy rettegjük a halált? Hol vagyunk Jézus Krisztushoz képest? Közösségben vagyunk-e Vele, vagy falat építgetünk Jézus és a saját magunk közé? Követjük-e Jézus Urunkat, vagy másfele megyünk?

Három ígéretet kapunk a mai igében: az új teremtés, az élet vize és az Istengyermekség ígéretét. Az első ígéret, az új teremtés kimondásakor Isten saját maga szólal meg. Ebben az igében Isten először és utoljára szól saját maga a Jelenések könyvében. Újjáteremtek mindent – mondja a trónon ülő Isten. Álljunk meg itt egy pillanatra...

Miért is kell új eget és új földet teremteni? "Az ember beszennyezte bűneivel a földet." Ezt a mondatot egy 1954-es, erről az ígéről szóló igehirdetésben olvastam. Mennyivel más csengése volt ennek a mondatnak csaknem hetven évvel ezelőtt, mint most... 1954-ben, az itt ülő idősebb testvérek gyermek- vagy fiatalkorában, "Az ember beszennyezte bűneivel a földet" mondat egy meglehetősen érthetetlen, elvont teológiai kép volt. Kegyes szöveg. Hitbeszéd... Ma: elég kimennünk a házunk elé, és elfacsarodik a szívünk, ahogyan látjuk mindennek a *valódi* arcát. Ma már *tényleg* beszennyeztük a földet. Amikor tavaly a nagy lezárások voltak, felnéztem az égre, és rácsodálkoztam arra, hogy "*Jé, hát itt olyan tiszta felhők vannak most, mint Finnországban!*" No igen... Nálunk *mindig* olyan tiszta felhők vannak, mint Finnországban, csak ahogyan bejön Skandináviából a repülővel a kontinentális Európába az ember, egy hatalmas kosz-paplanba érkezik... Budapestről érkező emberként sokkal nagyobb személyes lelkiismeret-furdalásom van emiatt, mint az itt ülőknek. Szelektíven gyűjtöm ugyan a hulladékot, és igyekszem vigyázni, de újra és újra elborzadok saját magamon, hogy mennyi szemetet termelek. Én nyomorult, bűnös ember!

De bűneink ellenére Isten, ahogyan Ézsaiás könyvében is már megígérte, új eget és új földet teremt. Nézzünk bele mindenható Mennyei Atyánk titkaiba! Figyeljük meg, hogy hogyan teremt az Isten... "És ezt mondta nekem: Megtörtént!" *Ennyi* volt a teremtés maga. Isten ennyi idő alatt teremti majd meg az új eget és az új földet. Kedves Testvéreim! Gondolatban vegyük le most a cipőinket, mert szent hely ez. Csenedesdjünk el, és érezzük meg a Mindenható Isten teremtő erejét! ... "Megtörtént!" – csupán ennyi hangzik... – és a kimondott isteni szó valósággá lesz. Pontosan ugyanúgy, ahogyan Isten ígéje egykoron testté lett. És pontosan úgy, ahogyan az úrvacsorában Isten ígéje testté lesz – ma is.

Emlékezzünk vissza egy másik szóra, amelyet Krisztus Urunk mondott a keresztfán a halála előtt: "Elvégeztetett." Egy szó ez is csupán. Pontosan ugyanolyan befejezett múlt időben áll az eredeti görögben, mint a mai igénkben a "Megtörtént!". Mindkét szó, az "elvégeztetett" is, és a "megtörtént" is, olyan cselekvést jelöl, amely megmásíthatatlan, amely végérvényes, amely örök. Az "elvégeztetett" a mi megváltásunk örök ténye Krisztus Urunk által. A "megtörtént" az, ami ebből majd következik: az új ég és az új föld teremtése Jézus Krisztus második eljövetelekor.

"Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég." A Jelenések könyvében az "Alfa és az Ómega", a "kezdet és a vég" két helyen a Mennyei Atyát, egy helyen (Jel 2,8) pedig Jézus Krisztus Urunkat jelöli. Az alfa és az ómega, így együtt, a teljesség és az örökkévalóság jelképe. Ezzel a gyönyörű kettősséggel, a Mennyei Atya és Jézus Krisztus kettősségével fonódik egybe a mai igénk második ígérete, az élet vizének ígérete az első ígérettel, az új ég és az új föld teremtésével. Emlékezzünk vissza: az élet vize a János szerinti evangéliumnak a samáriai asszonyról szóló történetében szerepelt. A samáriai asszonytól vizet kért Jézus. (Ne feledjük, hogy a samáriaiak a zsidók szemében egy Istent nem ismerő, bűnös nemzet tagjai voltak, és – mind e mellett – a samáriai asszony – ahogyan Jézus meglátta benne – egy olyan férfival élt együtt, aki nem volt a férje.) Jézus elmondta a samáriai asszonynak, hogy *Ő maga* a Messiás, a Krisztus. *Hisszük-e*, hogy Jézus a minket személyesen megváltó Krisztus? *Hisszük-e*, hogy az élet vize, amelyet Jézus ad nekünk, ahogyan *Ő maga* mondta a samáriai asszonynak: az örök életre buzgó víz forrásává lesz bennünk? *Hiszünk-e* ebben?

Ha mindebben hiszünk, hogyan kaphatjuk meg az élet vizét? *Sorba kell állnunk érte* a samáriai asszonnyal Izraelben, Sikár városánál, a Jákób forrásánál? *Elkéstünk volna*, mert mindez kétezer éve volt? Nem!! Krisztus Urunk értünk való kereszthalála miatt *ingyen* kapjuk az élet vizét, mi most, itt Nagykeresztúron (*Lucfalván*), a mai napon. Érezzük át mindennek az örömét!

Milyen esetben kaphatjuk meg az élet vizét? Ránk önti Jézus Urunk, kéretlenül? Nem! CSAK az kap az élet vizéből – aki szomjazik rá.

Érezzük-e a szomjúságot az élet vizére? *Kérjük-e a szomjúságot* az élet vizére Urunktól, kedves testvéreim? EZ a mai nap legfontosabb kérdése. Lenne-e hiányérzetünk, ha mostantól kezdve eltűnne életünkben Isten ígéje? Lenne-e hiányérzetünk, ha mostantól fogva soha nem vehetnénk úrvacsorát? Lenne-e hiányérzetünk, ha megszűnne ez a gyülekezet? Vágyunk-e arra, hogy Krisztus közelségében, Őt követve éljünk? Megmarad-e bennünk ez a vágy akkor is, ha ez a földi élet nehézségeket ad nekünk?

Igennel tudtunk válaszolni ezekre a kérdésekre? Akkor van egy nagyon-nagyon jó hírem!!! Megkaphatjuk a mai ige harmadik ajándékát is. A gyermekei lehetünk a Mennyei Atyának. Nem csak majd, valamikor, amikor Isten új eget és új földet teremt. Nem csak akkor, amikor majd az élet vizéből kapunk és örök életünk lesz, hanem itt, ma, most lehetünk a gyermekei a

Mennyei Atyának. Miért? Mert Krisztus Urunk megnyitotta a számunkra a kegyelmet. És még miért? Mert mi hiszünk abban, hogy Ő a mi Megváltónk! Krisztus Urunk megajándékozott minket azzal, hogy a Mennyei Atyát már ma is ABBÁ-nak, a mi Atyánknak tudjuk szólítani. Már most is vele vagyunk. Az odaát gyönyörűségei már elkezdődnek ideát is.

János apostol így írt az első levelében az Istengyermekségről, és az ebből következő jövőnkéről: "Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor nyilvánvalóvá lesz, hasonlónak leszünk hozzá, mert olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában." Színről-színre fogjuk látni Jézus Urunkat és a Mennyei Atyát. Egészében, minden örömeivel, minden szeretetével, teljesen... El tudjuk ezt képzelni? Nem. De ha most visszaemlékszünk eddigi életünk legjobb, legszebb, legmagasztosabb pillanatára, akkor kaptunk egy kicsi ízelítőt abból, ami odaát vár majd ránk.

A színről-színre látás azonban nemcsak Urunkat és a Mennyei Atyát mutatja meg nekünk az Ő teljes gyönyörűségükben, hanem a saját magunk életét is kendőzetlenül megmutatja nekünk olyannak, amilyen. Erről szól a mai igénk utolsó szakasza: "De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak a tűzzel és kénnel égő tóban lesz a helye: ez a második halál."

Ilyen sok szépség és ígélet után ekkora lebunkozás a végén? Tiltakozom! Ez nem rólam szól! Nagyon sokszor szoktunk ilyenkor igen okos mentségeket találni magunknak. Nem vagyok én sem bálványimádó, sem varázsló. Az óvodában neveztek utoljára hazugnak – de hát az már régen volt... Hála Urunknak, gyilkos sem lett belőlem. Nyugdíjas korában az ember a paráznaságra sem igen gondol már... Ne nyugtassuk meg ilyen könnyen magunkat, kedves testvéreim! Emlékezzünk arra, hogy mit mondott Urunk az utolsó ítéletről a Máté szerinti evangéliumban: valahányszor nem segítettünk akár egynek is a legkisebbek közül, Urunknak saját magának nem segítettünk. Tiszta még így is a lelkiismeretünk? Dsida Jenő így írt erről:

Jóságos Isten, áldott szívű kertész,
ki minden reggel átsétálsz a kerten,
akit csodálunk gyökereket verten,
figyelj: egy dudva zsoldárt énekel!

Jóságos Isten, áldott szívű kertész
Szirmaim nem szép, pompás csillagok,
csak egy tövises, csúf növény vagyok,
lekonyult, béna, bús, haszontalan.

Dudvának hívnak. Mindenek gyűlölnék:
megtűz a nap és kínoz a hideg,
mert nincs gyümölcsöm soha senkinek,
s én – mégis, mégis élni akarok!

Jóságos Isten, áldott szívű kertész!
Nekem nem árthat, aki örömetst öl,
Csak Te ne bánts, ne tépj ki gyökerestől:
a kis dudvának legyen irgalom!

S a kis, szomorú, mihaszna dudvára
– kérlek Istenem: – olykor rátekintsél,
s az több lesz neki minden drága kincsnél
Ne tépj ki Uram! Élni akarok!

Kedves Testvéreim! Hiába vagyunk kitépésre méltó, mihaszna dudvák, mégis *van irgalom!* Jézus Krisztus Urunk az életet, az élet vizét, az örök életre buzgó víz forrását adta nekünk: megtestesülésével, földi életútjával, kereszthalálával és feltámadásával. Ahogyan Ézsaiás próféta mondja a mai olvasmányunkban: Mielőtt még kiáltunk, az Úr már válaszol. Mielőtt még beszélünk, az Úr már meghallgat minket. Nekünk adta Jézust, aki Karácsonykor megtestesült. Erre készülünk az egy hét múlva kezdődő adventben. Mit kívánok mindannyiunknak ezekre a hetekre? Legyen bennünk, támadjon bennünk, nőjön bennünk *szomjúság* az élet vize iránt! Kérjük Urunktól ezt a szomjúságot! Kiáltunk, kérjük, vágyjuk Urunk Jézus Krisztus közelségét! Énekeljük a karácsonyi énekünkkel: A kezdet Ő és vég, a kezdet Ő és vég! És akkor nemcsak élni *akarunk*, hanem élni *fogunk!* *Örökre.* Jövel Urunk Jézus! Ámen.

Imádkozzunk.

Mennyei Atyánk!

Hálával áldjuk végtelen szereteted, hogy Megváltónkat rendelted bíránkul!

Mennyei Atyánk! Megváltó Krisztusunk!

Köszönjük, hogy valódi látást és valódi hallást adsz nekünk.

Köszönjük, hogy mindezt Szentlelkeddel, belőlünk hívó közösséget formálva teszed.

Köszönjük, hogy bátorítasz bennünket a tanúságtételre szavainkkal és tetteinkkel – egész életünkkel.

Ne engedd, hogy szájalmas élvezetek rabságában peregjen le maroknyi kis földi életünk!

Adj nekünk szomjúságot az élet vizére!

Kérjük Urunk, légy segítségünkre a mi hitetlenségeinkben,
és erősíts meg bennünket, hogy hittel, reménységgel, örömmel
és felkészülten várhassuk a Te eljöveteledet. Ámen.